

Η Μεγάλη Μάχη και ο Δούρειος Δράκος

Ο Λάκης έπαιζε στο δάσος κάτω από τις άγριες κόκκινες μηλιές της φωτιάς.

Την ίδια ώρα, στο διπλανό δρακοχώρι — που ήταν κρυφό γιατί συναντιόνταν εκεί οι κακοί δράκοι — ξεκινούσε η μεγάλη σύναξη των υποχθόνιων δράκων. Διαβολικοί μικροσκοπικοί δράκοι από κάθε γωνιά της Γης, μαζεύονταν μια φορά τον χρόνο για να καταστρώσουν τα υποχθόνια σχέδιά τους. Βλέπετε, η οργάνωσή τους ήταν μυστική καθώς πολλοί από αυτούς κρύβονταν αφού ντρέπονταν για το μέγεθός τους.

Μετά από ατέλειωτες ώρες συνέλευσης, οι μικροσκοπικοί διαβολικοί δράκοι αποφάσισαν να επιτεθούν στα γειτονικά δρακοχώρια. Ήθελαν να καταστρέψουν όλες τις κόκκινες μηλιές της φωτιάς, αφού από αυτές έπαιρναν οι υπόλοιποι δράκοι τις δυνάμεις τους. Έτσι, αποφάσισαν να ξεκινήσουν από το διπλανό δρακοχώρι — αυτό του Λάκη.

Ο αρχηγός των υποχθόνιων δράκων, ο Κακός Άγριος Βασιλιάς (θα τον λέμε Κακ.Α. Β' για συντομία) σκέφτηκε να κάνει κάτι που δεν είχε τολμήσει κανένας άλλος κακός αρχηγός στο παρελθόν. Κάτι που θα τους έβλαπτε όλους. Αποφάσισε να φάει τους δηλητηριώδεις καρπούς του μαύρου νυχτεριδόδεντρου. Αυτοί οι καρποί είχαν την ιδιότητα να μολύνουν όποιον τους έτρωγε, κάνοντας τις φλόγες του τοξικές. Όποιος δράκος τους έτρωγε, λοιπόν, με το που εκτόξευε τις φλόγες του μόλυνε την ατμόσφαιρα. Ο ουρανός γέμιζε μολυβένια σύννεφα που με τη βροχή τους αρρώσταιναν τα πάντα.

Έτσι και έγινε. Έφαγε ο Κακ.Α. Β' τους καρπούς του νυχτεριδόδεντρου, και όταν εκτόξευσε την πρώτη του φλόγα εμφανίστηκαν τα μολυβένια σύννεφα και αρχίσει να βρέχει. Η βροχή αυτή ήταν αλλιώτικη και ό,τι ακουμπούσε, αυτό αρρωστούσε. Σε λίγα μόνο λεπτά καταστράφηκαν όλες οι κόκκινες μηλιές της φωτιάς.

Φοβισμένοι οι δρακοσυγχωριανοί του Λάκη έτρεξαν να κρυφτούν και να σωθούν. Ο δήμαρχός τους Βίτκο, τους είπε να κρυφτούν μέσα στις σπηλιές τους και να μανταλώσουν τις πόρτες.

Ο Λάκης, όμως, είχε ξεμείνει να περιπλανιέται. Λαχανιασμένος, έφτασε έξω από μια σπηλιά που είχε μια μικροσκοπική είσοδο. Τρύπωσε μέσα βιαστικά και κάθισε σε ένα βράχο να πάρει μια ανάσα και τον πήρε ο ύπνος.

Όταν ξύπνησε, ένιωσε σαν να ξυπνούσε από χειμερία νάρκη... Το μάτι του πήρε κάτι να λαμπυρίζει στο βάθος της σπηλιάς. Πλησίασε φοβισμένος και είδε ένα χρυσό δρακοαγαλαμάτιδιο. Δειλά-δειλά και με γοργές κινήσεις, το άγγιξε μια φορά. Αυτό έλαμψε λίγο περισσότερο. Τότε, με αποφασιστικότητα, το ακούμπησε ξανά. Και ξανά. Και κατάλαβε ότι όσο το ακουμπούσε, τόσο αυτό γινόταν πιο λαμπερό.

Η λάμψη του δρακοαγαλαμάτιδιου έπεφτε σε μια ρωγμή στα τοιχώματα της σπηλιάς. Απορημένος, ο Λάκης πλησίασε τη ρωγμή και πρόσεξε μια δεύτερη σπηλιά πίσω από το σκίσιμο. Εκεί πίσω πρόσεξε ένα ιερό βιβλίο — ένα βιβλίο για το οποίο όλοι οι δράκοι γνώριζαν, αλλά κανένας δεν ήξερε που βρισκόταν. Σε αυτό το βιβλίο αναγράφονταν όλες οι νίκες των δράκων κατά των Κακών Άγριων Βασιλιάδων που υπήρξαν στην ιστορία.

Μετά από άπειρες προσπάθειες να μπει στη δεύτερη σπηλιά και έχοντας πλέον καταφέρει να στριμωχτεί μέσα από την ρωγμή, ο Λάκης ξεκίνησε να φυλλομετρά το βιβλίο με μανία.

Με όλα όσα διάβασε και γεμάτος θάρρος πια, αποφάσισε να κάνει κάτι μεγαλύτερο από το μέγεθός του για να σώσει το δρακοχώρι.

Ξεκίνησε για την πλατεία του δρακοχωριού με ένα σχέδιο στο μυαλό. Φτάνοντας, εμπύχωσε τους δρακοσυγχωριανούς του και τους θύμισε ότι η δύναμη τους έρχεται μέσα από την καρδιά τους — όταν είναι αγαπημένοι — και όχι από τις μηλιές που είχαν καταστραφεί. Έτσι, ετοίμασαν όλοι μαζί μια επική αντεπίθεση.

Κατασκεύασαν ένα μεγάλο ξύλινο δράκο, μεγαλύτερο και από τους πιο μεγάλους δράκους. Αυτός ήταν ο “Δούρειος Δράκος” τους. Μέσα, τοποθέτησαν μια θέση οδηγού, κουμπιά για κάθε λογής λειτουργία, ένα τιμόνι και υδραυλικά συστήματα για να μπορεί ο Λάκης να τον οδηγήσει στο δρακοχώρι των μικροσκοπικών υποχθόνιων δράκων. Για πυρομαχικά, έφτιαξαν μια παχύρρευστη ζεστή σοκολάτα που όταν θα την έριχναν στους αντιπάλους τους, αυτοί θα κολλούσαν στο έδαφος από την πολλή ζάχαρη.

Οδηγώντας τον Δούρειο Δράκο, ο Λάκης δεν ήταν πια μικροσκοπικός αλλά ήταν ο μεγαλύτερος από όλους τους δράκους που ήξερε. Μπήκε στο δρακοχώρι των μικροσκοπικών υποχθόνιων δράκων, αποφασισμένος να φέρει σε πέρας το δεύτερο κομμάτι του σχεδίου του: Να κλέψει το πολυτιμότερο από τα υπάρχοντα του Κακ.Α. Β', το γατάκι του τον Ροδόλφο.

Με την ομηρία του Ροδόλφου, ο Κακ.Α. Β' συμφώνησε να συναντήσει τον Λάκη στο δρακόβουνο για να βρουν μια λύση και να υπογράψουν μαζί τα έγγραφα της συμφωνίας. Στη έγγραφα αυτά έλεγε πως ο Κακ.Α. Β' και οι δυνάμεις του θα υποχωρούσαν από το δρακοχώρι του Λάκη και πως θα εξανάγκαζε ο Κακ.Α. Β' σε εσωκλεισμό τους μικροσκοπικούς διαβολικούς δράκους.

Όταν τελικά συναντήθηκαν για τη συμφωνία, όπως ήταν αναμενόμενο ο Κακ.Α. Β' προσπάθησε να κοροϊδέψει τον Λάκη. Διάβαζε και ξαναδιάβαζε τα έγγραφα για να σπαταλήσει χρόνο. Τελικά πήρε ένα μολύβι και τα υπέγραψε. Μόλις τελείωσε, όμως, άνοιξε το αποκρουστικό του στόμα και μαζί με τη βρωμερή ανάσα του του ξέφυγε και μια φλόγα. Τα έγγραφα πήραν φωτιά!

Όλοι όσοι ήταν κοντά στο δρακόβουνο το έβαλαν στα πόδια.

Τότε, ο Λάκης και οι δρακοσυγχωριανοί του, θέλοντας να τιμωρήσουν μια και καλή τους μικροσκοπικούς υποχθόνιους δράκους, εξαπέλυσαν τα πυρά τους — την ζεστή σοκολάτα δηλαδή. Τα πόδια των μικροσκοπικών κακούργων δράκων κόλλησαν στο έδαφος. Καταδικασμένοι πια να μείνουν κολλημένοι στην σπηλιά, εκλιπαρούσαν τον Λάκη και τους υπόλοιπους για συγχώρεση. Παρόλο που ο Λάκης και οι υπόλοιποι σκέφτηκαν να τους κλειδώσουν στην σπηλιά και να τους κλείσουν πίσω από μια τεράστια κοτρόνα, δεν το έκανε οι καρδιά του Λάκη. Γιατί, βλέπετε, ήταν καλόκαρδος.

Ο Λάκης και οι δρακοσυγχωριανοί του, έχοντας τελικά ελευθερώσει τους κακούργους δράκους και τραγουδώντας το εμβατήριο της νίκης, επιβιβάστηκαν όλοι στον Δούρειο Δράκο. Εκατό, διακόσιοι, μάλλον τετρακόσιοι δράκοι, καβάλησαν το κατασκεύασμα και ξεκίνησαν για το δρακοχώρι.

Στην αγκαλιά του ο Λάκης είχε τον Ροδόλφο. Γιατί, αλήθεια, ο Λάκης πάντα ήθελε ένα γατάκι.